

редило телеграфически до полицейските органи из цялата страна да дирят тоя чудноват и летящ Васил Левски, наречен още Дервишоглу Аслан Кърджалж, дякон Игнати, Васил Иванов Карловец главатиря на комитите. При обиските бил намерен неговия портрет и разпратен всъде по канцелариите. По конаците били привиквани всички попове, учители, чорбаджии, видни еснафи и търговци да бъдат разпитвани за опасния човек, дали го познават и де може сега да се намери. Правителството обещало 50,000 гроша томува, който покаже или улови опасния човек. Всички чорбаджии-сжветници отивали в конака, гледали портрета и знаели, че това е Левски, който често е искал пари от тях, дори ги е заплашвал с убийство, ако не дадат, ала никой не се е решил да каже, че го познава и да посочи, къде би могъл да се намери. Всеки дигал рамене и казал: „не познавам този човек.“ А чрез своите хора пращали известие до Левски с думата: бягай!

Положението на апостола. — Когато Общи обрал пощата, Левски се намирал някъде към Сливен. Известието за обира не го изненадало, защото, както видехме, той знаел за това пакостно дяло. Осждадал себе си, че се подчинил на ловчѐнци и не употребил властта, която му дава пълномощното. Ала Левски искал да бъде коректен и подчинен на вишегласието Той бил спокоен няколко време. В края на октомври Левски стигнал